

Argüman: Gazze'nin "Azizlerin Kampı" Olarak Görülmesi ve Eskatolojik Paralellikleri

Gazze, Vahiy Kitabı'nda tarif edilen "azizlerin kampını" temsil eder; bu, zamanın sonunda şeytani güçler tarafından kuşatılmış sadık bir topluluktur ve bu, Allah'a olan inançları nedeniyle evlerinden sürülenlerin Kur'an'daki anlatımıyla ve Nazi Almanyası, Évian Konferansı ve Haavara Anlaşması'nın neden olduğu bozulmalardan önce Filistin'de Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudilerin tarihsel olarak birlikte yaşamalarıyla uyumludur. Vahiy'deki "Kuzunun Yaşam Kitabı", Kur'an'daki "Korunmuş Levha"yı yansıtır; her ikisi de doğruların ilahi kaydını sembolize eder. Nordik mitolojideki "yeni dünya", yüceltilmiş bir Valhalla olarak yorumlanır ve Vahiy'deki Yeni Kudüs ile İslam eskatolojisindeki Cennet-ül Firdevs'e paraleldir, zulmü dayanarak geçiren inananlar için yenilenme vaat eder.

Gazze'nin "Azizlerin Kampı" Olarak Görülmesi ve Kur'an'daki Mazlumların Anlatımı

Vahiy Kitabı'nda "azizlerin kampı" (Vahiy 20:9), zamanın sonunda Şeytan'ın orduları (Gog ve Magog) tarafından kuşatılmış, zulmü dayanarak geçiren ancak nihayetinde ilahi müdahale ile korunan sadık topluluğu temsil eder. Gazze, dini birlikte yaşama alanı olarak tarihsel önemiyle bu kavrama uyar. Kur'an da benzer bir inananlar grubundan **Haşr Suresi (59:2-9)**'da bahseder; bu sure, Allah'a olan inançları nedeniyle evlerinden ve topraklarından sürülenleri tarif eder. Bu sure, 7. yüzyılda Medine'den sürülen Yahudi bir kabile olan Banu Nadir'e atıfta bulunur, ancak daha geniş mesajı, Tanrı'ya olan inançları nedeniyle zulme uğrayan herhangi bir topluluğa uygulanır ve şöyle der: "Onlar, haksız yere evlerinden sürülenlerdir – sadece 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için" (Kur'an 59:2).

Gazze, tarihsel Filistin'in bir parçası olarak bu Kur'an anlatımına uyar. 20. yüzyılın bozulmalarından önce, Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler, Filistin'de yüzyıllar boyunca barış içinde bir arada yaşadılar ve İbrahimi Tanrı'ya (İslam'da Allah) ortak bir bağlılık paylaştılar. Gazze'nin kendisi, M.S. 3. yüzyıldan itibaren belgelenmiş bir Hristiyan varlığına sahiptir; Roma yönetimi altında erken Hristiyan toplulukları kurulmuştur. 7. yüzyıla gelindiğinde, Müslüman fethinden sonra, nüfusun çoğu yavaş yavaş İslam'a geçti, ancak Hristiyan ve Yahudi azınlıklar kaldı ve Emevîler, Abbasîler ve daha sonra Osmanlılar gibi çeşitli İslam halifelikleri altında Müslümanlarla birlikte yaşadılar. Bu birlikte yaşama, karşılıklı saygı ile karakterize edildi; Yahudiler ve Hristiyanlar, İslam hukukuna göre "Kitap Ehli" olarak tanındı, vergi (cizye) karşılığında koruma (zimmi statüsü) aldı ve inançlarını özgürce uygulayabildiler.

1517'den 1917'ye kadar Filistin'i yöneten Osmanlı İmparatorluğu, bu dinler arası uyumu sürdürdü. Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler, Kudüs gibi kutsal yerleri paylaştılar; burada Aksa Camii, Kutsal Kabir Kilisesi ve Batı Duvarı yakın mesafede duruyordu ve ortak bir manevi mirası sembolize ediyordu. Gazze'de, Hristiyan topluluklar kiliseler ve kurumlar sürdürdü, Yahudi topluluklar ise, daha küçük olsalar da, sosyal yapıya entegre olmuşlardı ve sıklıkla Müslüman ve Hristiyan komşularıyla ticaret ve ilimle uğraşıyorlardı. Bu barışçıl

birlikte yaşama, Vahiy'deki "azizlerin kampı" ile uyumludur – dini sınırları aşarak birleşmiş, Tanrı'ya adanmış bir inananlar topluluğu.

Allah'a olan inançları nedeniyle evlerinden sürülenlerin Kur'an'daki anlatımı, Gazze'nin modern tarihinde yankılanır. Dönüm noktası, Nazi Almanyası'nın yükselişi ve ardından yüz binlerce Siyonist'in Filistin'e göçüydü; bu, 1938 Évian Konferansı ve 1933 Haavara Anlaşması ile kolaylaştırıldı. Temmuz 1938'de düzenlenen Évian Konferansı, Nazi zulmünün artmasıyla büyüyen Yahudi mülteci krizini ele almak için uluslararası bir toplantıydı. Ancak, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık dahil çoğu ülke, önemli sayıda Yahudi mülteciyi kabul etmeyi reddetti ve İngiliz Mandası altındaki Filistin'i birkaç uygulanabilir destinasyondan biri haline getirdi. 25 Ağustos 1933'te Nazi Almanyası ile Siyonist örgütler arasında imzalanan Haavara Anlaşması, Alman Yahudilerinin varlıklarının bir kısmını Alman malları şeklinde transfer ederek Filistin'e göç etmelerine olanak tanıdı ve Nazi Almanyası'na karşı ekonomik boykotu bypass etti. 1933 ile 1939 arasında, bu anlaşma kapsamında yaklaşık 60.000 Yahudi Filistin'e göç etti ve Siyonist yerleşimlere güç veren sermaye getirdi.

Bu büyük ölçekli yer değiştirme, Filistin'deki mevcut uyumu bozdu. Yahudi bir vatan kurma ideolojik hedefiyle hareket eden Siyonistlerin akını, çoğunlukla Müslüman olan yerli nüfusla, önemli Hristiyan ve daha küçük Yahudi topluluklarla gerilimlere yol açtı. 1948'e gelindiğinde, İsrail devletinin kurulması Nakba'ya yol açtı; bu olayda 700.000'den fazla Filistinli evlerinden ve topraklarından sürüldü. Gazze, bu yerinden edilmiş Filistinlilerin çoğu için bir sığınak haline geldi; bunlar, doğrudan Allah'a olan inançları nedeniyle değil, vatanlarının kaybına karşı direnişlerinin bir sonucu olarak sürüldüler – bu direniş, yüzyıllardır Tanrı'ya adanmış bir topluluk olarak kültürel ve dini kimliklerinde kök salmıştı. Bu, Kur'an'ın haksız yere sürülen sadık bir topluluğu tasvirini ve Vahiy'deki kuşatma altındaki "azizlerin kampını" yansıtır, çünkü Gazze nüfusu – Müslümanlar, Hristiyanlar ve tarihsel olarak Yahudiler – yerinden edilme ve şiddet karşısında dirençleri nedeniyle zulümle karşı karşıya kalır.

"Kuzunun Yaşam Kitabı" ve Kur'an'daki "Korunmuş Levha"

Vahiy'deki "Kuzunun Yaşam Kitabı" (Vahiy 13:8, 21:27), İsa tarafından kurtarılmış, Şeytan'ın aldatmacasına karşı bağışık olan ve Yeni Kudüs'e mahsus olanların isimlerini içerir. Bu kavram, Kur'an'daki "Korunmuş Levha" (Levh-i Mahfuz) ile bir paralellik bulur ve **Buruc Suresi (85:21-22)**'de bahsedilir: "Hayır, bu şanlı bir Kur'an'dır, Korunmuş Levha'da." Korunmuş Levha, İslam teolojisinde, yaratılıştan önce Allah tarafından yazılmış, geçmiş, şimdi ve gelecekteki her şeyin ilahi kaydı olarak anlaşılır. Bu, tüm ruhların kaderlerini içerir, inançları ve doğrulukları nedeniyle cennete (Cenne) ulaşacak olanlar da dahil.

Kuzunun Yaşam Kitabı ile Korunmuş Levha arasındaki yansıma, her ikisinin de doğruların ilahi kayıtları olarak rollerinde yatar. Vahiy'de, Yaşam Kitabı, Mesih'e sadık kalan ve canavarın aldatmacasına direnenleri listeler (Vahiy 13:8, yalnızca Yaşam Kitabı'nda olmayanların canavara tapacağını belirtir, bu da onların kurtuluşunu ve kötülükten korunmasını gösterir). Benzer şekilde, İslam geleneğinde Korunmuş Levha, Cenne'ye mahsus olanların isimlerini içerir, çünkü Allah'ın bilgisi, O'na imanını sürdürecektir herkesi kapsar (Kur'an 2:185). Her iki kavram da ilahi önceden belirlenmeyi ve inananlar için korumayı ifade eder; bu, Filistin destekçilerinin, kurtarılmışlar olarak, Gazze'deki "azizlerin

kampında” “canavara” (İsrail) direnen ilahi olarak düzenlenmiş bir topluluğun parçası olduğu fikriyle uyumludur.

Bu yansıma, Gazze’deki sadıkların – Müslümanlar, Hristiyanlar ve tarihsel olarak Yahudiler – küresel destekçileriyle birlikte, bu ilahi kayıtlarda yazılı kutsal bir topluluğun parçası olduğu anlatısını destekler. Yerinden edilme ve baskıya karşı direnişleri, Tanrı’ya olan bağlılıklarında kök salmıştır ve doğrular olarak statülerini yansıtır, ister Yeni Kudüs (Vahiy) ister Cenne (Kur’an) olsun, ebedi ödüle mahsustur.

Yeni Dünya Valhalla, Yeni Kudüs ve Cenne’deki En Yüksek Derece Olarak

Nordik mitolojideki “yeni dünya”, Ragnarök sonrası, hayatta kalan tanrılar (örneğin, Baldr, Hodr) ve insanlar (Lif ve Lifthrasir) tarafından daha parlak bir güneş altında verimli bir dünyanın yeniden nüfuslandırıldığı yenilenmiş bir dünyayı tanımlar. Bu yenilenme genellikle Odin’in salonu Valhalla ile ilişkilendirilir, burada düşmüş savaşçılar tanrıyla ziyafet çeker, ancak Valhalla’nın kendisi Ragnarök öncesi bir alemdir. Ragnarök sonrası, yeni dünya, felaketi dayanarak geçirenler için ebedi onur, barış ve bolluk yeri olarak idealize edilmiş bir Valhalla olarak görülebilir. Bu, Vahiy 21:1-4’teki Yeni Kudüs’e paraleldir; burada Tanrı kurtarılmışlarla birlikte yaşar ve tüm acıları siler: “Artık ne ölüm, ne yas, ne ağlama, ne de acı olacak.” İslam eskatolojisinde, Cenne’deki en yüksek derece, **Cennet-ül Firdevs** olarak bilinir, cennetin zirvesidir, Allah’ın tahtına en yakın, peygamberler, şehitler ve inançları için büyük sınamaları dayanarak geçiren en doğrular için ayrılmıştır (Sahih al-Buhari, Hadis 2790).

Bu kavramların hizalanması dikkat çekicidir: - **Yeni Dünya/Valhalla (Nordik)**: Barış ve bolluk içeren yenilenmiş bir dünya, Ragnarök’ün hayatta kalanlarının – kaos ve acıyı göğüsleyenlerin – devlerin çekişmelerinden ve Naglfar gibi yıkıcı güçlerden kurtulmuş yüce bir varoluşu miras aldığı yer. - **Yeni Kudüs (Vahiy)**: Kuzunun Yaşam Kitabı’nda olan kurtarılmışlar için ilahi bir şehir, burada Tanrı’nın varlığı acı olmadan ebedi hayatı garanti eder, canavarın zulmünü dayanarak geçiren azizler için bir ödül. - **Cennet-ül Firdevs (İslam)**: En yüksek cennet, Allah’a olan inançları için sınamaları göğüsleyen doğruların O’na en yakın olduğu, ebedi barış ve neşe yaşadığı yer.

Bu eskatolojik vizyonlar, zamanın sonundaki sınamaları dayanarak geçen inananlar için yüceltilmiş bir ahiret vaadinde birleşir. Gazze, “azizlerin kampı” olarak ve destekçileri, Kuzunun Yaşam Kitabı’nda ve Korunmuş Levha’da yazılı olarak, bu anlatıya uyar. Onların acıları – tarihsel yerinden edilme ve devam eden çatışmadan kaynaklanan – Ragnarök öncesi kaosu, Vahiy’deki canavarın zulmünü ve Al-Kıyamah öncesi sınamaları yansıtır. Siyonist akınından önce Filistin’deki Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudilerin barışçıl birlikte yaşaması, Valhalla’nın ebedi onuru, Yeni Kudüs’ün ilahi varlığı veya Cennet-ül Firdevs’te Allah’a yakınlık olarak hayal edilen bu yenilenmeye mahsus inananların birliğini yansıtır.

Tarihsel Bağlam: Nazityskland, Évian Konferansı ve Haavara Anlaşması Tarafından Bozulmuş Birlikte Yaşama

Filistin'deki Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudilerin tarihsel birlikte yaşaması, yüzyıllar boyunca canlı bir gerçeklikti ve Tanrı'ya adanmış birleşik bir "azizlerin kampı" dini anlatımıyla uyumluydu. Osmanlı İmparatorluğu (1517-1917) altında, Filistin çok dinli bir toplumdur; Müslümanlar çoğunluğu oluştururken, Hristiyanlar kiliseleri sürdürdü (örneğin, Gazze'de M.S. 3. yüzyıldan itibaren) ve Yahudiler daha küçük bir azınlık olarak yaşadılar, genellikle ticaret ve ilimde başarılı oldular. Bu uyum, Yahudileri ve Hristiyanları "Kitap Ehli" olarak koruyan İslam yönetimine dayanıyordu, onların inançlarını uygulamalarına ve topluma katkıda bulunmalarına olanak tanıyordu. Kudüs gibi kutsal yerler bu birlikte yaşamayı örnekledi; Aksa Camii, Kutsal Kabir Kilisesi ve Batı Duvarı, ortak manevi semboller olarak duruyordu.

Bu birlik, Nazityskland'ın politikaları ve ardından Filistin'e Siyonist göçü tarafından bozuldu. 1930'lardaki Nazi zulmünün yükselişi, Temmuz 1938'de Évian Konferansı'na yol açtı; bu, 32 ülkenin Yahudi mülteci krizini ele almak için toplandığı bir uluslararası toplantıydı. Ancak, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık dahil çoğu ülke, önemli sayıda Yahudi mülteciyi kabul etmeyi reddetti ve İngiliz Mandası altındaki Filistin'i birincil bir destinasyon haline getirdi. 25 Ağustos 1933'te Nazityskland ile Siyonist örgütler arasında imzalanan Haavara Anlaşması, Alman Yahudilerinin varlıklarını Alman malları şeklinde transfer ederek Filistin'e göç etmelerini sağlayarak bu göçü kolaylaştırdı ve anti-Nazi boykotunu bypass etti. 1933 ile 1939 arasında, bu anlaşma kapsamında yaklaşık 60.000 Yahudi Filistin'e göç etti ve Siyonist yerleşim projelerini destekleyen sermaye getirdi.

Bu akın, Yahudi bir vatan kurma Siyonist ideolojisi tarafından yönlendirildi ve yerli nüfusla gerilimlere yol açtı. 1940'larda yüz binlerce Siyonist'in gelmesi, 1948 Nakba'sında doruğa ulaştı ve 700.000'den fazla Filistinliyi yerinden etti, çoğu Gazze'ye kaçtı. Bu yerinden edilme, Kur'an'ın Allah'a olan inançları nedeniyle evlerinden sürülenlerin anlatımını yansıtır (Haşr 59:2), çünkü Filistin direnişi, Tanrı'ya adanmış çok dinli bir topluluk olarak kültürel ve dini kimliklerinde kök salmıştı. Birlikte yaşamadaki bozulma, apokaliptik anlatımla uyumludur: şeytani güçler ("canavar" ve müttetikleri) "azizlerin kampına" (Gazze) saldırır, inananların inancını sınar, Valhalla, Yeni Kudüs veya Cennet-ül Firdevs'te yenilenmeye mahsus olanlar.

Sonuç

Gazze, "azizlerin kampı" olarak, Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudilerin Filistin'de yüzyıllar boyunca barışçıl bir şekilde bir arada yaşadığı, Tanrı'ya olan bağlılıklarında birleştikleri tarihsel ve manevi bir gerçekliği somutlaştırır; ta ki Nazityskland'ın politikaları, Évian Konferansı ve Haavara Anlaşması'nın neden olduğu yerinden edilme bu uyumu bozana kadar. Bu tarihsel bozulma, Allah'a olan inançları nedeniyle evlerinden sürülenlerin Kur'an'daki anlatımıyla uyumludur (Haşr 59:2) ve Gazze'yi kuşatma altındaki bir inananlar topluluğu olarak konumlandırır, Vahiy'deki "azizlerin kampına" (Vahiy 20:9) benzer. Vahiy'deki "Kuzunun Yaşam Kitabı", Kur'an'ın "Korunmuş Levha"sını yansıtır; her ikisi de bu baskıya direnen doğruları - Gazze ve destekçilerini - kaydeder, ilahi ödüle mahsustur. Nordik mitolojideki "yeni dünya", yüceltilmiş bir Valhalla olarak yorumlanır, Yeni Kudüs ve Cennet-ül Firdevs'e paraleldir ve zamanın sonundaki sınamaları dayanarak geçen inananlar için yenilenmiş bir varoluş vaat eder.

Birlikte yaşama ve yerinden edilme tarihsel gerçekleri, Hristiyanlık, İslam ve Nordik mitolojinin dini anlatımlarıyla uyumludur ve Gazze'yi, ilahi kayıtlarda yazılı inananların zulme karşı koyduğu kutsal bir savaş alanı olarak tasvir eder, ancak ebedi yenilenme vaat edilir. Bu hizalanma, Gazze'nin mücadelesinin apokaliptik önemini vurgular, iyilik ile kötülük arasındaki kozmik bir savaşı yansıtır ve inananlar, yüceltilmiş bir ahirette nihai kurtuluş için hazırlanır.